

KURJER WARSZAWSKI.

Dnia 15go Marca. Rok 1864.

N° 61.

Dnia 3 (15) Marca 1864 Roku.

Wtorek.

Wschód Słońca g. 6 m. 17
Zachód „ „ 6 „ 2

Jutro, ŚŚ. Cyrjaka, Dyaka i Tadjana M.

UKAZ O KOMISJI LIKWIDACYJNEJ. (Dokończenie).

Art. 20. Z otrzymanej na zasadzie art. 19, wartości powinności z osad 2go rzędu, wytrąca się jedna piąta część. Pozostałe cztery piąte części stanowią powinność do wynagrodzenia przypadająca, jeśli tylko te $\frac{4}{5}$ nie przenoszą najwyższego normalnego dochodu z morga, w następującym art. 21 ustanowionego.

Art. 21. Dla uniknienia niestosowności wynagrodzenia, na zasadzie art. 18 i 20 wyrachowanego, z tym dochodem, jakiby dziedzic z gruntów w użytkowaniu włościan zostających mógł otrzymać, przy ścisłym ustanowieniu ich powinności, według ilości i jakości gruntu, postanawia się, że powinność do wynagrodzenia przypadająca z każdego morga nabytej przez włościan na własność ziemi, w żadnym razie przewyższać niepowinna niżej wyszczególnionych najwyższych norm, postanowionych dla czterech działów, na które Królestwo Polskie podzielonem zostaje, a mianowicie:

w dziale I	1 rs. 20 kop.
— II.	1 — 10 —
— III.	1 —
— IV.	— 90 —

Wykaz w aneście pod lit. C. załączony wyszczególnia, jakie Okręgi i Powiaty do każdego z czterech działów są zaliczone.

Art. 22. Urządzący Komitet mocen będzie zmniejszyć postanowione art. 21 normy, atoli nie więcej jak do 40 procentów, w tych przypadkach, w którychby z powodu wyjątkowego położenia niektórych dóbr lub miejscowości, zastosowanie rzeczonych norm nadzwyczajne w porównaniu z rzeczywistą wartością gruntu podwyższenie wynagrodzenia spowodować mogło. Urządzący Komitet, po zebraniu potrzebnych w tej mierze informacji na miejscu, wyda odpowiednie temu przepisy.

Art. 23. Według tychże sposobów w art. 16 do 22 objaśnionych, dopełniać się ma wyrachowanie wysokości powinności z osad pod zastosowanie Ukazu z d. 26 Maja (7 Czerwca) 1846 r. podpadających, obecnie pustkami pozostających, lub które wbrew art. 2 wspomnianego Ukazu, bez zamiany na inne grunta, przeszły w bezpośrednie rozporządzenie dziedziców (art. 6 Ukazu o urządzeniu włościan z dnia 19 Lutego (2 Marca) 1864 r.).

Art. 24. Z osad utworzonych po ogłoszeniu Ukazu z d. 26 Maja (7 Czerwca) 1846 r., z gruntów dworskich i z wszelkich w ogóle osad dla jakiej bądź przyczyny pod moc rzeczonych Ukazu nie podpadających, Tabelami prestacyjnymi nie objętych, atoli obecnie przez włościan zajmowanych i według art. 5 Ukazu z d. 19 Lutego (2 Marca) 1864 r. o urządzeniu włościan, nabytciu przez nich na własność podlegających, powinność, przedmiotem wyrachowania wynagrodzenia być

mająca, oblicza się według ilości morgów po najwyższej normie stosownie do art. 21 i dołączonego do niego Wykazu, jeśli nie nastęczy się uzasadnionego powodu do obniżenia jej według art. 22. Z pomiędzy takich osad, zawierające w sobie mniej od jednego morga gruntu, szacowane zawsze być mają według najwyższej normy wynagrodzenia, z całego morga ustanowionego.

Art. 25. W dobrach najmłodszej rozdarowanych na zasadzie postanowienia z dnia 4 (16) Października 1835 r. (majoratskich), wysokość powinności do wynagrodzenia przypadających, ustanawia się za strąceniem jednej piątej części czynszu nałożonego na osady, według obecnie obowiązującego szacunku, zgodnie z art. 19 ustępu a, i z art. 20 i z zachowaniem przepisu art. 21 wymienionego. W dobrach tego rodzaju, powinność do wynagrodzenia przypadająca, ustanawia się tymże sposobem i w takim nawet razie, jeśliby włościanie, za dobrowolną ugodą z dziedzicem odbywali powinności zamiast czynszu, robotą lub innym sposobem.

Art. 26. Dla ustanowienia wynagrodzenia dziedzicowi dóbr przypadającego, całoroczne powinności ze wszystkich osad przez włościan zajętych, do tegoż dziedzica dawniej należących i składających oddzielną wioskę lub kolonję, sprowadzają się, na zasadzie poprzedzających artykułów 16—25 do jednej ogólnej cyfry, przedmiotem wynagrodzenia być mającej. Po czem wyrachowana na takiej zasadzie powinność kapitalizuje się na szósty procent, to jest mnoży się przez $16\frac{2}{3}$.

Wynagrodzenie za wymienione w art. 23, niezajęte obecnie przez włościan osady, ustanawia się według tejże samej zasady, lecz wydawanem będzie dziedzicom tylko w miarę nabywania tych osad przez włościan na własność.

Art. 27. Dziedzice dóbr prywatnych, Instytutowych i Najmłodszej rozdarowanych (majoratskich), jeśli by znaleźli niedostatecznem wynagrodzenie, jakie im na zasadzie art. 26 przypadnie, mogą prosić o oszacowanie, na miejscu, nabytej na własność przez włościan ziemi i podwyższenie im wynagrodzenia na zasadzie takiego oszacowania.

Art. 28. Dziedzic, który zanieśie prośbę o oszacowanie gruntów włościańskich, obowiązany jest złożyć na jej poparcie dowody przekonujące o zbytnej zachodzącej różnicy między przypadającym mu na zasadzie art. 26 wynagrodzeniem, a wartością gruntu przez włościan nabytego, i przyjąć na swój rachunek wszystkie koszta takiego oszacowania.

Art. 29. Oszacowanie takowe odbywać się ma, według zasad, do wyrachowania należnego czynszu z gruntów włościańskich w dobrach rządowych służących.

Art. 30. Oszacowaniu ulegają wszelkie grunta,

według Tabeli likwidacyjnej przez włościan całej wsi na własność nabyte, a w dobrach kilku dziedziców podlegają oszacowaniu całkowite części wsi jednego dziedzica.

Art: 31. Wyrachowany na zasadach art: 29 i 30 czynsz z wszystkich wymienionych gruntów kapitalizuje się na szósty procent (to jest, mnoży się przez $16\frac{2}{3}$); otrzymana summa stanowić będzie wynagrodzenie dziedzica, które wydanem mu zostanie z zachowaniem przy tem przepisu następującego 32 artykułu.

Art: 32. Summa oznaczonego w poprzedzającym artykule 31 wynagrodzenia, w żadnym razie nie ma przenosić summy wypadającej z pomnożenia przez $16\frac{2}{3}$ wartości spadających powinności włościan, na zasadzie art: 17 i 19 bez potrąceń w art: 18 i 20 ustanowionych.

Art: 33. Dziedzicom dóbr najmiłościwiej rozdawanych na zasadzie Ukazu z d. 4 (16) Października 1835 r., nadaje się prawo prosić o wydanie przypadającej im wylikwidowanej należności, do wolnego ich rozporządzenia.

Art: 34. Każdy dziedzic obowiązany jest w terminie, w Ukazie o wprowadzeniu w wykonanie nowych ukazów o włościanach, na to oznaczonym, przedstawić właściwej władzy, wymagany rzezonym Ukazem, projekt tabeli likwidacyjnej. Przy tem jeśliby dziedzic zapragnął otrzymać wynagrodzenie, nie na zasadzie obrachunku według art: 26 sporządzić się winnego, lecz według oddzielnego oszacowania gruntu, o którym, w art: 27 jest mowa, to winien zadeklarować to, w przedstawionym projekcie tabeli likwidacyjnej.

Art: 35. Prawo prośbienia na zasadzie art: 27 o oszacowanie gruntów włościańskich, służy dziedzicom tych tylko dóbr, z których przedstawione zostaną właściwą drogą projekta tabel likwidacyjnych, w terminie w Ukazie o porządku wprowadzenia w wykonanie nowych ukazów o włościanach oznaczonym, i w takim tylko razie, jeśli dziedzic zadeklaruje wprost i bezwarunkowo to swoje życzenie w samym przedstawionym przez niego projekcie tabeli likwidacyjnej.

Art: 36. Wylikwidowana należność dla każdego dziedzica, ustanawia się ostatecznie porządkiem jaki na to zostanie wskazany przez Urządzący Komitet. Każda taka decyzja, natychmiast Komisji Likwidacyjnej przesyłaną będzie dla należytego jej wykonania.

Art: 37. Po ustanowieniu wysokości wylikwidowanej należności przesłane zostaną Komisji Likwidacyjnej kopje zatwierdzonej tabeli likwidacyjnej i innych dowodów, za zasadę, do wyrachowania przypadającego dziedzicowi wynagrodzenia użytych.

Art: 38. Po otrzymaniu zakomunikowanych jej aktów, Komisja Likwidacyjna dopełni ściśle na ich zasadzie formalne sprawdzenie obrachunku wynagrodzenia, nie tykając się jednak samych zasad według których takowe wyrachowane zostało.

Art: 39. Jeśli w tych wyrachowaniach dostrzeżone zostaną jakie pomyłki, to Komisja Likwidacyjna donosi o nich Urządzącemu Komitetowi, z wyszczególnieniem takowych i czekać będzie ostatecznego w tym przedmiocie wyrzeczenia Komitetu.

Art: 40. Po sprostowaniu dostrzeżonych w wyrachowaniach niedokładności, jak niemniej we wszelkich razach ilekroć wyrachowania okażą się pod każdym względem dokładnymi, Komisja Likwidacyjna zarządzi ostateczne wykonanie w myśl decyzji Urządzącego Komitetu, a następnie natychmiast do samego wykonania przystąpi, na zasadzie przepisów niniejszego Ukazu.

Art: 41. Prezes i Członkowie Komisji Likwidacyjnej odpowiadają za dokładność dopełnionego w Komisji sprawdzenia zgodnie z art: 38 do 40, jak niemniej za akuratne wydanie przez Komisję, Listów likwidacyjnych. Żadne rozporządzenie i żaden rozkaz nie może uwolnić od obowiązku dopełnienia ścisłego sprawdzenia i od odpowiedzialności z niem połączonej.

Art: 42. Urządzący Komitet, przedstawi bezzwłocznie do Najwyższego zatwierdzenia projekt przepisów, o sposobie, w jakim wydawane będą Listy likwidacyjne z należąciami do nich kuponami, w razach gdy dobra, w których włościanie nabyli grunta na własność, założone są w Towarzystwie Kredytowym Ziemskim, lub obciążone inną jaką hipoteką. W tych wszystkich razach prawa Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego, jako też w ogóle wszystkich osób trzecich, winny być ściśle zabezpieczone.

Art: 43. Towarzystwu Kredytowemu Ziemskiemu, a w szczególności Komitetowi właścicieli listów zastawnych, pozwala się przedstawić od siebie pod rozawgę Urządzącego Komitetu, wnioski własne, w przedmiocie uregulowania stosunków Towarzystwa z Komisją Likwidacyjną, celem zabezpieczenia praw tak Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego w ogólności, jako też właścicieli listów zastawnych w szczególności i prywatnych wierzycieli, tak atoli, ażeby samych dziedziców dóbr zastawionych nie poddawać pod żadne zbyt ścieśniające przepisy.

O listach likwidacyjnych.

Art: 44. Spłacenie wylikwidowanej należności dziedzicom dóbr prywatnych, instytucyjnych i Najmiłościwiej rozdawanych, tytułem przyznanego im wynagrodzenia za zniesione powinności włościańskie dopełnionem zostanie na zasadzie art: 5 listami likwidacyjnymi, przynoszącymi 4% rocznego dochodu i które za pomocą losowania umarzone będą. Listy takowe otrzyma każdy dziedzic, w ilości wyrównywanej summie przyznanego mu wynagrodzenia na zasadzie sporządzonego wyrachowania. Forma listów likwidacyjnych oddzielnem postanowieniem przepisana zostanie.

Art: 45. Listy likwidacyjne wystawione będą na okaziciela w nominalnej wartości, po 1,000, 500, 250 i 100 rs. Do listów likwidacyjnych dołączone zostaną półroczne kupony na pierwsze lat 10. Kupony takowe wypłacać będzie Kassa Komisji Likwidacyjnej, w terminach od 20 Maja (1 Czerwca) do 3 (15) Czerwca; i od 19 Listopada (1 Grudnia) do 3 (15) Grudnia każdego roku.

Przy wypłacie pierwszego kuponu Komisja Likwidacyjna wypłaci zarazem okazicielowi, oprócz przypadającego mu półrocznego, za złożony kupon, procentu, przynależny jeszcze od listu likwidacyjnego procent w stosunku 4%, za czas od 3 (15) Kwietnia

1864 r. to jest od dnia zniesienia powinności włościańskich, od d. 20 Maja (1 Czerwca) tegoż roku upłyniony.

Art. 46. Drobne kwoty, które listami likwidacyjnymi spłacić się nie dadzą, dopłacane będą gotowizną. Potrzebne na to fundusze Skarb Królestwa Komisji Likwidacyjnej dostarczy.

Art. 47. Ogólna summa wypuszczonych listów likwidacyjnych i dopłat gotowizną na zasadzie poprzedzającego artykułu 46, w żadnym razie przewyższać nie może ogólnej summy wylikwidowanych na rzecz dziedziców dóbr należytości, według artykułów 26, 31, 32 i 37, przepisanych w nich prawnym porządkiem ostatecznie im przyznanych. Żadne rozporządzenie, żaden rozkaz nie może zasłonić Prezesa i Członków Komisji Likwidacyjnej od najsurowszej odpowiedzialności z osób i majątku, za naruszenie tego prawidła.

Art. 48. Każdy dziedzic dóbr w zapłacie przypadającej mu wylikwidowanej należytości, otrzyma listy likwidacyjne w nominalnej ich wartości.

Art. 49. Jeśliby dziedzic dóbr, nie naruszając praw osób trzecich, oświadczył się z chęcią zrzeczenia się przyznanej mu wylikwidowanej należytości za zniesione powinności włościańskie, czy w części, czy w całości, to w takim razie wypuszczenie Listów likwidacyjnych na przypadającą mu summę nie będzie miało miejsca, a sama summa z rachunków Komisji Likwidacyjnej wykreślona zostanie.

Art. 50. Zrzeczenie się dziedzica na zasadzie poprzedzającego artykułu, przypadającego mu wynagrodzenia, może nastąpić przez formalną deklarację, lub przez niezgłoszenie się dziedzica po odbiór takiego wynagrodzenia do upływu terminu na ten cel prawem postanowionego.

Art. 51. Niezbędne środki zabezpieczenia praw osób trzecich w razie zrzeczenia się dziedzica całości, lub części, przypadającego mu z likwidacji wynagrodzenia, lub w razie niezłożenia przez niego w ustanowionym terminie projektu Tabeli likwidacyjnej, oddzielnem postanowieniem wskazane zostaną.

Art. 52. Dziedzic dóbr, któryby nie przedstawił prawem wymaganego projektu Tabeli likwidacyjnej, w terminie ustanowionym Ukazem o wprowadzenie w wykonanie nowych Ukazów o włościanach, utraci prawo do procentów od przypadających dla niego Listów likwidacyjnych, za czas od 3 (15) Kwietnia 1864 roku do pierwszego półrocznego terminu upłaty kuponów, jaki nastąpi, po złożeniu prawem wymaganych od dziedziców projektów likwidacyjnych Tabel.

Art. 53. Celem stopniowego wycofania z obiegu Listów likwidacyjnych, użyte być mają corocznie, następujące fundusze: 1) Jedna piąta część tej summy, jaką na zasadzie ustępu Igo artykułu, 10go, Skarb Królestwa, do rozporządzenia Komisji Likwidacyjnej, wnosić jest w obowiązku. 2) Wszelkie pozostałości, jakie okażą się po spłaceniu procentów od Listów likwidacyjnych, w obiegu będących, z summy na to przeznaczonej.

Art. 54. Komisja Likwidacyjna obowiązana jest użyć w zupełności, co rok, na wycofanie z obiegu i spłaceniu wylosowanych Listów, taką przynajmniej summę, jaka według osnowy art: 53, na umorzenie w danym roku przypadnie.

Art. 55. Prócz tego atoli, Komisja Likwidacyjna mocną jest, nie ograniczając się summą obowiązkowego umorzenia w art: 54 ustanowioną, wzmacniać umorzenie drogą losowania w obiegu zostających Listów likwidacyjnych, w miarę możliwości, o ile tego dozwoli powiększenie wpływów ze Skarbu Królestwa, do rozporządzenia Komisji przelewanych.

Art. 56. Losowanie Listów likwidacyjnych dwa razy do roku, 17 Lutego (1 Marca) i 20 Sierpnia (1 Września), a wypłata wylosowanych Listów likwidacyjnych w nominalnej ich wartości co pół roku, poczynając od 20 Maja (1 Czerwca) i 19 Listopada (1 Grudnia), odbywać się będzie.

Wyjątkowo od ustanowionego tym artykułem przepisu, Urządzący Komitet mocen będzie postanowić kiedy mianowicie, w miarę postępu emissji Listów likwidacyjnych, pierwsze losowanie wszystkich Listów w moc artykułów 53 i 54, do losowania wówczas należących, odbyć się będzie mogło.

Art. 57. Komisja Likwidacyjna, przed terminem każdego losowania, za zezwoleniem wyższej Władzy, ogłosi drukiem dla powszechnej wiadomości, na jaką mianowicie sumę ma być wylosowanych, dla wyjęcia z obiegu, Listów likwidacyjnych.

Art. 58. Upłynione kupony i wylosowane Listy likwidacyjne w razie niezgłoszenia się po ich wypłatę, ulegną zniszczeniu według zasad o przedawnieniu, a mianowicie pierwsze, to jest kupony, po upływie lat 5, a drugie, to jest Listy likwidacyjne, po upływie lat 20. Kupony takowe i Listy likwidacyjne za wyjęte z obiegu i umorzone poczytane zostaną. Przypadające za takowe kupony kwoty, na wzmocnienie funduszu umorzenia Listów likwidacyjnych (art: 53), i na nieprzewidziane potrzeby operacji likwidacyjnej, użyte być mają (art: 12).

Art. 59. Listy likwidacyjne wolne są od opłaty stempłowej. Cała korespondencja Komisji Likwidacyjnej uwalnia się także od opłat pocztowych.

Art. 60. Kupony od Listów likwidacyjnych, których termin wypłaty już upłynął, po Kasach Skarbowych za gotowiznę przyjmowane będą.

Art. 61. Listy likwidacyjne przyjmowane będą przez Władze Rządowe na kaucje i wszelkiego rodzaju rękojmię, według przepisów w tym przedmiocie przez Komitet Urządzący na przedstawienie Dyrektora Głównego Skarbu wydać się mających. Listy takowe mogą też być przyjmowane przez Bank Polski na zabezpieczenie operacji jego handlowych.

Art. 62. Zagraniczni posiadacze Listów likwidacyjnych i kuponów, na równi z krajowcami przez Komisję Likwidacyjną spłacani będą, nawet w czasie wojny z Państwem, którego byliby poddanyimi.

Art. 63. Na uszkodzone lub zniszczone przypadkowo Listy likwidacyjne i kupony, duplikaty wydawane będą, za dopełnieniem formalności przez Władze Towarzystwa Kredytowego Ziemińskiego na podobne przypadki uszkodzenia lub zniszczenia Listów Zastawnych, przepisanych.

Art. 64. Falszujący Listy likwidacyjne i kupony ulegną karom na fałszerzy monety postanowionym.

PRZEPISY DODATKOWE.

Art. 65. Rozwinięcie niniejszego Ukazu, i wydanie odpowiednich Instrukcji, wkłada się na połączony

skład Urządzającego Komitetu i Rady Administracyjnej, na zasadzie przedstawień Dyrektorów Głównych Komisji Spraw Wewnętrznych i Skarbu.

Art. 66. Dawniejsze postanowienia, o ileby z niniejszym Ukazem okazały się niezgodne, uchylają się.

Art. 67. Wykonanie niniejszego Ukazu, który w Dzienniku Praw niezwłocznie zamieszczonym być ma, Namiestnikowi w Królestwie, Urządzającemu Komitetowi i innym Władzom, w czem do której należy, poruczonem zostaje.

Dan w Petersburgu dnia 19 Lutego (2 Marca) 1864 r.

(podpisano) „ALEXANDER.”

przez CESARZA i KRÓLA.

Minister Sekretarz Stanu,

w zastępstwie Towarzysz Ministra

(podpisano) W. Platonow.

A. do art. 17.

TABLICA

oszacowania dni roboczych pańszczyznianych w 4ch Działach Królestwa Polskiego.

W Dziale I, za dzień pieszy. 12 kop.

za dzień ciągly, ze sprzężajem parokonnym 30 —

ze sprzężajem czterokonnym 45 —

W Dziale II, za dzień pieszy 10 1/2 —

za dzień ciągly, ze sprzężajem parokonnym 27 —

ze sprzężajem czterokonnym 40 —

W Dziale III, za dzień pieszy 9 —

za dzień ciągly ze sprzężajem parokonnym 23 1/2 —

ze sprzężajem czterokonnym 35 —

W Dziale IV, za dzień pieszy 7 1/2 —

za dzień ciągly, ze sprzężajem parokonnym 20 —

ze sprzężajem czterokonnym 30 —

B. Do art. 17.

TABLICA

cen normalnych korca różnego zboża po Powiatach i Okręgach w skład czterech działów Królestwa zaliczonych.

Dział I: Pszenica rs. 2 kop: 70, żyto rs. 1 kop: 80, groch rs. 1 kop: 80, jęczmień rs. 1 kop: 46 1/2, gryka rs. 1 kop: 46 1/2, proso rs. 1 kop: 46 1/2, owies rs. 1 kop: 7 1/2.

Dział II: Pszenica rs. 2 kop: 40, żyto rs. 1 kop: 65, groch rs. 1 kop: 65, jęczmień rs. 1 kop: 36, gryka rs. 1 kop: 36, proso rs. 1 kop: 36, owies kop: 93.

Dział III: Pszenica rs. 2 kop: 25, żyto rs. 1 kop: 50, groch rs. 1 kop: 50, jęczmień rs. 1 kop: 22, gryka rs. 1 kop: 22, proso rs. 1 kop: 22, owies kop: 83 1/2.

Dział IV: Pszenica rs. 1 kop: 80, żyto rs. 1 kop: 20, groch rs. 1 kop: 20, jęczmień kop: 97 1/2, gryka kop: 97 1/2, proso kop: 79 1/2, owies kop: 47 1/2.

C. Do art. 21.

TABLICA

Podzielenia Królestwa na cztery Działy.

Dział I:

Powiat: Włocławski, Łowicki, Warszawski, Staniawowski, Łęczycki, Rawski Koniński, Powiatu Kali-

skiego Okręg Kaliski, Powiatu Wieluńskiego Okręg Częstochowski.

Dział II:

Powiat Gostyński, Płocki, Pułtuski, Lipnowski, Przasnyszski, Ostrołęcki, Piotrkowski, Sieradzki, Radomski, Opoczyński, Olkuszski, Powiatu Kaliskiego Okręg Wartycki, Pow: Wieluńskiego Okr: Wieluński, Pow: Opatowskiego Okr: Solecki, Pow: Kieleckiego Okr: Kielecki.

Dział III:

Powiat Mławski, Siedlecki, Sandomierski, Miechowski, Lubelski, Łomżyński, Augustowski, Sejneński, Kalwaryjski, Marjampolski, Powiatu Łukowskiego Okręg Żelechowski i Garwoliński, Pow: Opatowskiego Okr: Opatowski, Pow: Kieleckiego Okr: Jędrzejowski, Pow: Stopnickiego Okr: Szydłowski, Pow: Krasnostawskiego Okr: Krasnostawski, Pow: Zamojskiego Okr: Tarnogrodzki i Kraśnicki.

Dział IV:

Powiat Radzyński, Bialski, Hrubieszowski, Powiatu Łukowskiego Okręg Łukowski, Pow: Stopnickiego Okr: Stopnicki, Pow: Krasnostawskiego Okr: Chełmski, Pow: Zamojskiego Okr: Zamojski. (Dz: P.)

Oprócz wiadomości dochodzących do nas telegrafem i pocztą, otrzymaliśmy wprost od Gubernatora Cywilnego Gub: Warszawskiej wiadomość, że obwieszczenie JW. Namiestnika Królestwa, odczytane zostało włościanom w całym Powiecie Warszawskim. Najpierw odczytane było w dniu 26 Lutego (9 Marca) w Willanowie, o czem już czytelnikom naszym wiadomo. Nazajutrz przeczytano go w Marymoncie włościanom 9 okolicznych gmin; potem we wsi Młocinach sąsiednim włościanom 6 gmin; a w dniu następnym to jest 28 Lutego (11 Marca) w Mieście Błoniu 9 gminom; w Grodzisku 6 gminom; w Nadarzynie 11 gminom. W dniu zaś 29 Lutego (12 Marca) uroczysty akt ten odbył się we wsi Wawer, przy zebraniu się włościan 8 gmin, nareszcie w Jablonnie ogłoszony został 5 gminom. Włościanie we wszystkich miejscowościach powyżej wymienionych, po wysłuchaniu tego obwieszczenia okazali serdeczną nie udaną radość wyrażając ją jednobrzmiącym z głębi serca płynącym okrzykiem: „Wiwat niech żyje NAJJAŚNIEJSZY CESARZ”. Nabożeństwa stosowne do okoliczności w każdym miejscu, gdzie się Kościół znajdował, z całą ceremonją przynależną odbytemi zostały, a włościanie wszędzie tłumnie na nich się znajdowali. (Dz: P.)

W rozkazach dziennych do Warszawskiej Wykonawczej Policji, z d. 29 Lutego (12 Marca) i 1 (13) Marca r. b., wymienieni są 43 właściciele domów i procerdzyści, skazani na kary pieniężne za przekroczenie przepisów stanu wojennego, oraz 66 utrzymujących dorożki także skazani na kary pieniężne za dorożki pozostające w nieporządnym stanie i odzież nieforemną. (Dz: P.)

Przyjechali do Warszawy: Jenerał-Major Hr: Tol z Łochowa, Biskup Hr: Plater z Łowicza i Jenerał Major Sawicz z Nowogeorgiewska; wyjechał zaś Angielski Wice-Konsul White do Berlina.

Zrozumieć czyje nieszczęście, przejąc się niem i okazać prawdziwe współczucie, jest jedynie zasadą Religji, wspartej zasadami czystej moralności; tego właśnie wszystkiego dały dowód Osoby w zeszyły Piątek czyli dnia 11 b. m. licznie zebrane w celu uczynienia ostatniej przysługi zmarłemu Mężowi memu ś. p. Leopoldowi *Wojnickiemu*, Obywatelowi i Majstrowi Ślusarskiemu w przeprowadzeniu, a nawet w przeniesieniu z przed rogatek zwłok jego na cmentarz Powązkowski. Dotknięta wraz z siedmiorgiem małoletnich dzieci, ciężkim, ile, że nadspodziewanym smutkiem, wyrazić mej wdzięczności nie jestem w stanie i zaledwie oświadczyć mogę Uczestnikom orszaku pogrzebowego, mianowicie: czcigodnym Zgromadzeniom OO. *Kapucynów*, XX. *Bernardynów* i *Franciszkanów*, Szanownym Członkom Zgromadzenia Ślusarskiego, Przyjaciołom i Znajomym, szczerze i z serca pochodzące podziękowanie. — Anna z *Taszyńskich Wojnicka*.

Dozór Bóżniczy Okręgów Warszawskich. — Podaje do wiadomości, iż w ciągu miesiąca Lutego r. b. wpłynęło do Kasy Dozoru Bóżniczego: Tytułem ofiar dobrowolnych, od PP.: Berka Wróbel, k. 27; Nachmana Grossglück, k. 9, Dawida Leibglid, k. 91; Hermana Wawelberg, rs. 307; Mendla Blut, kop: 21; Majera Liberman, rubli sr. 4; Blimy Gradstein, kop: 9. Ogółem wpłynęło rubli srebrnych 312 kopiejek 57. Prócz innych stałych ofiar i składek perjodycznych, na cele dobroczynne wnoszonych. W tymże terminie udzielono wsparcia pieniężne, tak z wpływów powyższych ofiar, jako też z innych funduszów, podług złożonych już Magistratowi wykazów: a) Biednym i podupadłym w liczbie osób 72, rs. 93 k. 70; b) Chorym za obrębem szpitala 44, rs. 39 kop. —; c) Chorym chronicznie 176, rs. 207 k. —; d) Położnicom 26, rs. 27 kop: 40; e) Zakarmienie dzieci ubogich rodziców 9, rs. 10 k. 80; f) Posługującym ubogim chorym 3, rs. 5 k. 13; razem wspierano osób 330, rs. 383 k. 3. — Prezydujący, *Fejnkind*.

Wyszedł *Ner 10 Gazety Rolniczej*, który zawiera następujące artykuły: Studnia Artyzyjska wywiercona w Ciechociuku w 1861 r. (z rycyną), piśmiennictwo rolnicze: Ocena rozprawy pod tyt: „Dla czego gospodarstwa nasze nie procentują“, napisanej przez Witolda *Horodyskiego*, skuteczność A. K. *Stelmastewicza*. Maneże pościągowe, przez Nepomucena *Rotbickiego*. O rassach bydła rogatego (dokończenie), przez Zygmunta *Gawareckiego*. Korrespondencje gospodarskie: z Litwy, przez Józefa *Bańkowskiego*, i z Belgji przez Aleksandra *Jelskiego*. Nowiny gospodarskie.

Wkrótce zapewne przywiozą do W. X. Poznańskiego zwłoki zgasłego w Paryżu Rogera *Raczyńskiego*, i złożą je w grobach familijnych Kościoła Rogalińskiego. Jedynym successorem obszernych włości jego, jest według testamentu sporządzonego przed kilku laty, syn obecnie 18-letni *Edward*.

Zeszłej Soboty w Poznaniu, spalił się skład towarów powoźniczych P. *Schedinga*, obok mostu Chwaliszewskiego.

W Haderleben, Gravenstein i Abensaa (w Szleswigu), urządzono stacje telegraficzne obsadzone Pruskiemi Urzędnikami i upoważnione do przesyłania depesz prywatnych.

Donosiliśmy już o utalentowanej naszej rodaczce Pannie Ludwice *Sobolewskiej*, iż w krótkce wystąpić miała w Bolonji w operze Riczego *gli Esposti*. Otóż wystąpienie to miało miejsce 24 z. m. i podług listów i dzienników otrzymanych z Bolonji, P. *Sobolewska* takie sprawiła wrażenie na publiczności jakiego dawno niepamiętają, nawet Dyrektor Teatru co z powołania zimnym tylko winien być sędzią, rozradowany, rozczulony z łzami w oczach, składał naszej artystce podziękowania i życzenia. Publiczność po części uprzedzoną była o pięknym talencie i o wybornej metodzie P. *Sobolewskiej*; słyszała bowiem już o niej jako o uczennicy Pań *Viardot*, *Garcia* i *Bocchadati*, za ukazaniem się przeto na scenie młodej prima donny, powitała ją oklaskami, które po każdym ustępie przez nią odśpiewanym powtarzały się i coraz huczniej, z przywoływaniem. Przez 10 przedstawień z rzędu zapał publiczności nieustawał, i nasza artystka obсыpywana była oklaskami i bukietami olbrzymiemi z kamelji i fiołków. Wszystkie dzienniki zapełnione były pochwałami śpiewu i gry P. *Sobolewskiej*. Następnie miała ukazać się w operze komicznej *Crispino e Comare*, lecz o tem wystąpieniu nie mamy jeszcze szczegółów.

Z polecenia Towarzystwa drogi żelaznej Górno-Szląskiej, wymierzono i wytknięto już linią projektowaną kolei z Gniezna na Pakość do Bydgoszczy. Linja ta pozostawia Barcin po lewej stronie, przechodzi przez Łabiszyn, przerzyna kanał w pobliżu czwartego upustu i łączy się pod Okołem z drogą żelazną wschodnią. Ponieważ przy wytykaniu linii tej w lasach wycinano drzewa, zdaje się przeto, że Dyrekcja i akcjonariusze Górno-Szląskiej kolei, stanowczo powzięli zamiar podjąć się budowy drogi żelaznej z Poznania na Gniezno do Bydgoszczy z gałęzią poboczną do Inowrocławia i Torunia; i można się spodziewać, że jeżeli układy toczące się z rządem, aby tenże przyjął na siebie gwarancją pewnego dochodu, przyjdą do skutku, budowa projektowanej kolei już w roku przyszłym się rozpocznie.

W pierwszej połowie z. m. zaraza na bydło w Lwowskim okręgu administracyjnym ustała w 28 miejscach. Jeszcze więc 60 miejsc jest dotkniętych zarazą, w których na 31,136 sztuk bydła w 494 oborach, podległo zarazie 3,126, dano na rzeź 373 sztuk bydła chorego i 377 podejrzanego o zarazę, a w 26 miejscach zostało 228 sztuk dotkniętych zarazą.

Xiądz Abbé *Richard*, słynny odkrywca podziemnych źródeł wodnych, powołany przez jednego z Obywateli, P. Alex: *Graevogo*, przybył z Prus Zachodnich do W. X. Poznańskiego. Ma on zamiar udać się do Turcji, gdzie go już oddawna wzywał Sułtan. Dotychczas bawił nad Renem, będąc ciągle obarczony zaprosinami w Westfalji i prowincjach Nadreńskich.

Wykłady publiczne, zwane *cours libres*, wchodzą w zwyczaj w Paryżu. Odbývają się już one na „quai Malaquais“ przy ulicy de la Paix i w sali Barthélemy. Dnia 6 t. m. zaczęły się kursa wieczorne w Sorbonie, pod tytułem: „Soirées littéraires et scientifiques.“ Dają one poważnego zajęcia młodzieży oddalając od rozpusty. Minister *Duruy* opiekuje się temi wykładami, które znajdują poparcie w Cesarzu *Napoleonie*.

W nocy z 23 na 24 z. m., rozstał się z tym światem Jan-Ludwik Casper, Profesor medycyny sądowej i publicznej w Berlinie, słynny z wielu dzieł wzorowych jako najznakomitsza powaga w gałęzi lekarskiej.

W dniu 9 b. m. umarł w dobrach swych Szczodrówie w Krakowskiem ś. p. Józef Chrzanowski, przeżywszy lat 73.

Na grobie ś. p. Karola Balińskiego, na cmentarzu Łyczakowskim, we Lwowie, ma stanąć pomnik, prostotą swoją i układem odpowiedni całemu życiu zmarłego. Nad mogiłą stanie Krzyż dębowy, a u stóp jego położona będzie na grobie płyta z tatrzańskiemu granitu z stosownym napisem.

P. Ludwik Wołowski, otrzymał zaszczyt złożenia Cesarzowi Francuzów na posłuchaniu w tych dniach ostatnich prac swoich piśmiennych, jako to: rozprawy „O wielkim zamiarze Henryka IV.” „O własności kopalni,” „o bankach.” Cesarz Napoleon z uprzejmością przyjął ten dar i ocenił pełną zasług pracowitość autora.

Donoszą z Wrocławia, że lubo obrot wełny był dotąd mało znaczący, mimo to należy się spodziewać większego ożywienia, gdyż z wszystkich znacniejszych miejsc dochodzi wiadomość o znacznych zakupach tegoż artykułu, a lubo ceny w porównaniu z zeszłorocznymi są niższe o kilka talarów, nie należy na okoliczność tę zbyt kłaść wagi, bo nagromadzona w ciągu roku wełna zwykle nieco traci na wartości, w obec wełny nowej. Zdaje się atoli, że z powodu zeszłorocznej suszy i wynikłego ztąd zakurzenia owiec, trudno będzie wystawić wełnę dokładnie praną. Co do obfitości wełny, rokuje zdrowy stan owiec najlepsze nadzieje.

Stowarzyszenie S. Regiusza w Paryżu, mające na celu zachęć biednych żyjących w bezślubnych związkach do zawierania małżeństw i uprawiania ich dzieci, od r. 1826 do r. 1863 włącznie, przyprowadziło do skutku 39,410 takich małżeństw, i 25,124 uprawnień dzieci, w r. z. zawarto podobnych małżeństw 1,425, uprawniło dzieci 851.

W dniu jutrzejszym, w Kościele XX. Karmelitów na Lesznie, nowo-wyświęcony Kapłan JX. Teodor Rutkowski, celebrować będzie o godz. 11ej pierwszą Mszę Śtą (Prmicjami zwaną); po której udzieli błogosławieństwo wiernym przez kładzenie rąk.

W przyszłą Niedzielę Kwietnią czyli Palmową, w Kościele XX. Fijarów, przed Ołtarzem N. MARJI P. Łaskawej, odbędzie się Uroczysta Msza Święta, na uświęcenie Niedzieli przez Stowarzyszenie Drukarzy Warszawskich, o godzinie 9tej z rana.

Jutro, jako w rocznicę śmierci ś. p. Apolonjusza Olewskiego, d. Rotmistrza, odbędzie się żałobne Nabożeństwo w Kościele OO. Kapucynów, o godz. 10tej z rana; na które, pozostała Matka, zaprasza Krewnych i Przyjaciół.

Za duszę ś. p. Karola Majewskiego, Urząd: Drogi Żel. W. W., zmarłego w Dąbrowie dnia 6 b. m. w 19 roku życia, pozostała Matka i Brat, zapraszają Krewnych i Znajomych, na żałobne Nabożeństwo w dniu jutrzejszym o godz. 10tej z rana, w Kościele XX. Reformatorów odbyć się mające.

Jutro, jako w blizką rocznicę imienia ś. p. Józefa Tupalskiego, Starszego Referenta w Komisji R. W. R. i O. P., odbędzie się żałobne Nabożeństwo w Kościele OO. Kapucynów, o godz. 11tej z rana; na które, pozostała Wdowa, wraz z Dziećmi, zaprasza Krewnych i Przyjaciół.

Domicella z Dembych Gaduszevska, Wdowa, przeżywszy lat 40, przeniosła się do wieczności. Pozostawiona w smutku Matka, zaprasza Familję i Przyjaciół na wyprowadzenie zwłok, jutro o godz. 3ciej po południu, z Kościoła XX. Reformatorów, na cmentarz Powązkowski; a na Nabożeństwo żałobne w tymże Kościele w dniu następnym o godzinie 9tej z rana.

Jan Delkowski, Urzędnik Kontrolli Skarbowej Rządu Gubernjalnego, po ciężkiej słabości, opatrzony ŚS. SAKRAMENTAMI, zmarł wczoraj w wieku lat 38. Wyprowadzenie zwłok, nastąpi jutro o godzinie 1szej po południu, z Kaplicy Szpitala Śgo DUCHA, przy ulicy Elektoralnej, na cmentarz Powązkowski; na które, stroskany Brat, zaprasza Kolegów i Znajomych.

W dniu onegdajszym Alexander Rudoszewski, demisjonowany żołnierz lat 49 wieku liczący, pod N. 1392 przy ulicy Marszałkowskiej zamieszkały, nagle życie zakończył. (D. P.)

Urząd Starzyszy Zgromadzenia Kupców M. S. Warszawy. — W skutek rozporządzenia JW. Ober-Policmajstra M. S. Warszawy, wydaje na żądanie piśmienne PP. Kupców, należących do Zgromadzenia Kupieckiego, którzy Numer zamieszkania lub handlu swego wraz z zechcą, Subjektom i uczniom handlowym w obowiązku u nich obecnie zostającym a zapisanym do Zgromadzenia, karty legitymacyjne; o czem ma honor ich zawiadomić.

Tygodnik Ilustrowany Nr 233, wyszedł z druku i zawiera: Od Redakcji; Oczepiny w Tatrach (z drzeworytem); Kronika tygodniowa; Przegląd polityki zagranicznej; Tomasz na Zamościu Zamojski (z dwoma drzeworytami); Noc na Czorszynie; do Redakcji Tygodnika Ilustrowanego; Rozmaitości; Ilustrowane przysłowia; Szachy; Rebus.

Kółko domowe za miesiąc bieżący, z przyczyn niezależnych od Redakcji, wyjdzie dopiero 18 b. m.

Bardzo praktyczne maszyny do ostrzenia noży stolarskich, kuchennych i innych, stanowiące rodzaj metalbelka, wyrabiają się w fabryce wyrobów blacharskich P. Lorentz, przy ulicy Podwał, w domu gdzie Grecki Cerkiew, pod Nr 497b, obok pałacu Dyzymańskich, tamże nabyć ich można po umiarkowanej cenie.

Wiadomości Zagraniczne.

AMERYKA. New-York, 28go Lutego. — Komitet finansowy upoważnił rząd do zawarcia 200 milionowej 6-procentowej pożyczki. — Związkowi ponieśli w Floridzie pierwszą porażkę. Szczegółów jeszcze brak. — Jenerał Sherman zajął po walce, Selma w stanie Alabama. (N. Pr. Ztg.)

ANGLJA. Londyn, dnia 8go Marca. — Xiążę Jan Glücksburgski, spodziewany był dziś w Londynie, aby przy chrzcie w d. 10m b. m. zastępować swego brata, Króla Chrystjana. — Część floty kanalowej wraz z 3m okrętami pancernymi, przybyła do Portland. W tym samym porcie stoją także od dni kilku okręty: Hek-

tor i Prince Consort. — Werbunki żołnierzy niemieckich do armji Stanów Zjed: idą dość pomyślnie. Punktem zebrania się ich i wyjazdu jest Liverpool, zkąd w tych dniach 136 Niemców odpływa do Ameryki. Niektórzy z nich otrzymali już po 100 dolarów porę-kawicznego. — *Morning-Herald* ogłasza wezwanie do formowania oddziału posiłkowego ochotników, dla pój-scia w pomoc Danji. Warunki jednak pod jakimi wer-bować zamyśla ten oddział, jakiś Komodor *de Rohan*, nie są zbyt ponętne. — Na posiedzeniu Izby Niższej d. 3go b. m. Podsekretarz stanu w ministerstwie wojny, przy rozprawach nad budżetem wojennym oświadczył między innymi, że przy wszelkich probach: pociski ze stali lanej okazały się najskuteczniejszymi, że rzuca-ne nawet z dział mniejszego kalibru, są w stanie roz-bijać okryte pancerne. (In: Bel).

FRANCJA. *Paryż, 7go Marca.* — Ostatnia poczta z Kochinchiny przywiozła ważną wiadomość, że przy-wódca powstańców *Quan-Dinh*, który był głównym podżegaczem do wszelkich powstań przeciw okupacji francuskiej, poddał się Admirałowi *de la Grandiere*. — *Pays* podaje dość ciekawą wiadomość o missji Ar-cy-Xięcia *Albrechta*, przy dworze bawarskim. Arcy-Xięże ten zimno przyjęty został. Dano mu podobno dość wyraźnie do zrozumienia, że Państwa średnie nie pozwolą się nigdy zabsorbować przez Prusy, ani też staną się wazalami Austrii, i że chwycą się ostatecz-nych środków nim się poddadzą takiemu jarzmu. Po-nych środków nim się poddadzą takiemu jarzmu. Po-wołano się przytem na stosunki niektórych dworów i pewne wspomnienia historyczne. Wreszcie miano o-świadczyć, że niebezpieczeństwo obcego wladztwa lub wpływu, jakim ludzka Państwa średnie od niejakiego czasu, byłoby znośniejsze aniżeli zupełna ich zagłada albo ciągle powstanie w stanowisku wazalów w Niem-czech. — W tych dniach wyprawiono z Francji do Sai-gon telegrafistów. (Nord).

Paryż 8go Marca. — *Pays* zaprzecza pogłoskom, ja-koby Francja z Anglią ostatecznie się porozumiały w kwestji starcia duńskiego. Gabinet francuski nie myśli opuścić niezależnego stanowiska, jakie zajął w sprawie osobiście go nie dotyczącej. — Wczorajszy koncert w Tuilerjach na cześć Pary Arcy-Xiężęcej, był nader świetny. Jutro dany będzie wielki obiad, na który zaproszono dotychczas 60 osób, a w tej liczbie Ciało Dyplomatyczne. — Panuje tu przekonanie, że Austria i Prusy, usiłują zająć Jutlandję, jedynie w tym celu, aby zmusić moralnie Danję, do odstąpienia wyspy Alsen uważanej za należącej do Szleswigu. Rzeczywiście, w razie gdyby ta rachuba pomyślnym skutkiem uwieńczoną została, Niemcy oszczędziliby sobie ogromnej straty ludzi, jaka ich czeka przy zdo-byciu szaniec Duppelskich, których Duńczycy zacię-cie bronić myślą. (St: Anz).

GRECJA. — Korrespondencje z Korfu datowane w końcu Lutego donoszą, że burzenie fortyfikacji for-tów Vido, Fort-Neuf i Abraham, szybko postępuje. Codziennie ma miejsce 2-krotne lub 3-krotne wysa-dzanie prochem wałów. Dnia 24go Lutego założono i wysadzono minę 4,000 funtów prochu. — Pomiedzy Korfotami panuje rozdrażnienie przeciw Anglikom. — Dla prowadzenia dział do magazynów w Malcie, Gi-braltarze i Anglii, wynajęto 6 czy 7 okrętów zaglo-bowych, których ładowanie jest przyspieszone. (Nord).

NIEMCY. *Monachjum, 11go Marca.* — Król *Ludwik IIgi* w dniu dzisiejszym, w obec zebranej rady Państwa złożył przysięgę, Konstytucją przepisaną. W przemo-wie Monarcha zapewnił, iż rządzić będzie zgodnie z u-stawą dla szczęścia kraju. (St: Anz).

PRUSY. *Berlin, 11go Marca.* — Słychać, iż Komi-sarze związkowi wezwą Xięcia *Fryderyka Augusten-burskiego* do opuszczenia Holsztynji. — Rząd pruski polecił, aby osoby chcące zwiedzać terytorjum *Jahde*, opatrzone były oddzielną legitymacją. (Nord).

WŁOCHY. — Podług doniesień z Turynu, Prezes rady *Minghetti* oświadczył w Izbie deputowanych przy rozprawach nad uregulowaniem podatku gruntowego, że prawo w tym przedmiocie ma na celu zetrzeć osta-tnie ślady rozdziału terytorjalnego i politycznego. Wszystkie poprawki stronnictwa radykalnego odrzu-cono, a przyjęto tylko jedną poprawkę *P. Lanza*. (W. Z.)

Ostatnie Wiadomości.

Dotychczas nie ma jeszcze żadnej stanowczej wia-domości, czy konferencje w sprawie Duńsko-Niemie-ckiej przyjdą do skutku lub nie, to tylko pewna, że Francja zajmuje zawsze stanowisko wyczekujące, i że zgodę swą co do konferencji czyni zawisłą od ucze-stnictwa wszystkich Mocarstw.

Memorial diplomatique z 12go b. m. zapewnia, że układ w sprawie Meksykańskiej podpisany już został pomiędzy Cesarzem *Napoleonem* a Arcy-Xięciem *Fer-dyndanem-Maxymilianem*. Warunki tego układu ma-ją być następujące: Wojska Francuskie stopniowo będą odwoływane. Legja zagraniczna składająca się z 6,000 ochotników pozostaje w służbie Meksykańskiej. Dług przynależny Francji umorzony zostanie przez Meksyk w czternastu ratach, po 25 milionów każda. — Arcy-Xięże, miał we Środę wrocić z Londynu do Paryża.

W Hamburgu spodziewany był okręt służbowy au-strjacki *Kaiser*. Sześciu sterników wystano już z Ham-burga do Tryestu.

Wiedeńska *Presse* donosi z pewnego źródła, że Po-seł Angielski przy dworze Austrjackim otrzymał z Londynu urzędową wiadomość, iż Danja odrzuca proponowaną przez Hr: *Russel* Konferencję. Również w Wiedniu otrzymano telegraficzną wiadomość z Skan-derborga (o 2³/₄ mili na północ od Horzens), iż Duń-czycy opuściwszy to miasto, cofnęli się ku Viborgowi (na czycy opuściwszy to miasto, cofnęli się ku Viborgowi (na północo-zachod do Skanderborga), że FMP. *Gablenz* zajął Skanderborg i posunął swój oddział ku Aachuus, słabo obsadzonemu przez Duńczyków. (St: Anz).

DONIESIENIA.

Przy ulicy Królewskiej, blisko Saskiego Ogrodu, w daw-niejszym Pałacu Łubińskich, na 1m piętrze w korpusie, jest do wynajęcia od kwartału, to jest od 8go Kwietnia **Pokój** dla Kawalera z Meblami i oddzielnym wchodem. Wiadomość w miejscu, obejrzeć go można do godziny 11ej z rana.

Do sprzedania przy Alei Jerozolimskiej Nr 1574 g, gdzie jańczuchy, na 1m piętrze od frontu, wejście od podwórza Nr 8. Duże **Eustro** stojące, za rs. 28. **Eustro** w Złoczonych ramach za rs. 16. **Stół** mahoniowy składany, za rs. 16. **Su-knia** Welniana popielata zupełnie nowa, z dużym Kaska-nem, Pokrycie na Stół atlasowe zielone. **Serwis** Stółowy z Francuzkiego Fajansu, Kilkanaście Tomów Dziennika Praw, Trzy **Kornetki** Teatralne, **Zelazo** do prasowania.

GWIAZDKA czyli KOLENDA na r. 1864.

Weryfikacja numerów, jako przedwstępna czynność rozdawnictwa premjów, ukończoną zostanie do Soboty dnia 19 b. m., i tego dnia rozpocznie się właściwe ciągnięcie w przytomności uproszonych świadków. Największe premjum, jest wartości złp. 1,000; drugie złp. 666 gr. 20. — Tylko więc do dnia 19 b. m. otwartą jest prenumerata na Gwiazdkę z prawem mienia udziału w tem rozdawnictwie i tylko kilka dni czasu pozostaje PP. Prenumeratorom do zapłacenia co są winni. — Poczta z resztą w ostatnich czasach, przyjmuje przesyłki pieniężne. Cena egzemplarza Gwiazdki na Stacjach pocztowych złp. 4; na welinowym papierze, 20 groszy więcej. — A. Dzwonkowski, przy ulicy Miodowej Nro 482 (4).

Do Składu Kupca **Jana Gridina 2go**, przy ulicy Nowy Świat Nro 1252, w domu Hr. Stadnickiego, nadszedł świeży transport towarów jako to: **Jarząbki, Cietwierze, Kapłony, Kuropatwy, Zajace, Jesiotr, Sterledzie, Nawaga świeża, Siomga, Lachawina wędzona, Wyzina, Jesiotr, Rybecy, Szamaja, Stynki, Maśliny solone, Wyziki, Grzyby suche, GRZYBY, Gruzdzi, Ryzyki, Szampiony solone i marynowane, Groszek zielony, MALINY suche, OBWAZANKI, Konfitury w różnych gatunkach, SIECIE do łowienia ryb, Buljon, SAMOWARY z różnych fabryk, i Ubranie dla Kucharek i inne różne Towary Rosyjskie.**

50 Macior i 70 Skopów poprawnych, zdalnych do chowu, jest do sprzedania we wsi Zielcin, w Powiecie Piotrkowskim, trzy mile od Radomska z stacji Kolei żelaznej. Blizsza wiadomość u miejscowego Owczarza lub Ekonoma.

LOKAL na Parterze od frontu złożony z 8u POKOI z widokiem na Ogród Krasińskich w domu Nr 1777, przy ulicy Sto-Jerskiej jest do Wynajęcia od 1go Lipca r. b. Wiadomość bliższa u Właściciela.

Za udowodnieniem własności, odebrać można w Sklepie moim, następujące przedmioty: **Broszki** złota pozostawioną dnia 13 b. m., **Xiązki** do Nabożeństwa dla Polek, dnia 6go b. m., **Xiązki** do Nabożeństwa z literami **M. S.**, pozostawioną przed kilkoma tygodniami — **A. Ehestadt**, Fabrykant Pierników, przy ulicy Żabiej Nr 950.

Magazyn Mód

w ubo pod firmą **WYGANOWSKIEJ**, od lat wielu istniejący w Pałacu Hr. Andrzeja Zamojskiego na Nowym-Swiecie, a teraz na Nowym-Swiecie pod Nr 1258, obok Apteki W. Koope, zaopatrzony został w rozmaite przedmioty stosowne na nadchodzącą porę, a mianowicie: w **Kapelusze** Zagraniczne słomkowe, bastowe i manilowe, zalecające się dobrym gustem i trwałością, bo Kapelusz z ubraniem po Rs. 3, a do 7, oraz dzieciinne za bardzo przystępną cenę.

Broszka złota z rzeźbą Korallową, zgubioną została idąc z rogu Marszałkowskiej ulicy na Plac Zielony. Ofiaruje za Nagrodę **Rs. 2**, pod Nr 1404 na Marszałkowskiej ulicy, na 1m piętrze.

DROŻDŻE

BIAŁE PRAWDZIWE WINNE DUBELTOWE BERLINSKIE.

znane z swej dobroci, które zwykle tylko raz do roku, t. j. na Święta Wielkiej-Nocy do b. Składu Dra F. Betzhold sprowadzane bywały, nadejść świeże, pierwszy raz d 21go b. m. (w Poniedziałek), następnie zaś przez cały Wielki Tydzień, do Składu **NASION i CUKRU J. G. BERLINSKIEGO**, przy ulicy Rymarskiej w domu Hr. Przędzieckiego, piąty Sklep od rogu Nr 471 lit. A, wprost Banku. — Tamże dostać można **MUSZTARDY** Francuzkiej i Angielskiej, własnego wyrobu w rozmaitych gatunkach, na słoiki, tuziny i garnce, oraz **OCTU** prawdziwego winnego (Bordeaux) i astraganowego i t. d. **Cennik** Musztardy i t. p. powyższy Skład na żądanie gratis udziela.

Rodzice którzyby mieli zamiar od Wielkiej Nocy, oddać Dzieci swoje do Ginnazjum lub Szkoły Realnej w mieście Bydgoszczy, mogą znaleźć pomieszczenie dla takowych, za przystępną cenę u Pana J. Schmidt, Profesora, przy ulicy Gamma (Gamm strasze), w domu P. Petrich. Dla ułatwienia P. Schmidt, sam swoich uczniów odwozi do Stacji Kolei żelaznej Kutna i Włocławka, i z tychże Stacji takowych zabiera.

Młody człowiek który ukończył Szkoły, przytem posiadający Muzykę, życzy sobie dawać **Korrespondencje** i Lekcje Muzyki za Stół i stancje. Ktoby sobie życzył, niech za-stawi adres w Redakcji Kurjera Warszawskiego.

Ponieważ w zarządzie domowym znajomość Kroju i Krawieczyzny jest jednym z warunków koniecznych aby Pani domu jako dobra i oszczędna gospodyni umiała nie tylko zrobić nowe dla siebie lub dzieci ubranie, ale drugich nauczyć i przypilnować, aby takowe jak najdokładniej było dokonane, mam przeto zaszczyt podać do powszechnej wiadomości, że w pomieszkaniu moim przy ulicy Senatorskiej pod Nr 478, od dnia 1go Kwietnia r. b. otwieram Naukę Kroju Sukien Damskich, za opłatą od osoby po Złp. 53 Gr. 10, bez względu na czas jaki do dokładnego wycuczenia się okaże potrzebnym. Interesowane Osoby rąca się zgłosić pod powyższym adresem. Staraniem moim będzie, aby Uczennice zupełnie z wykładu mego były zadowolone.

J. Matliński.

MAMKI dwie młode,

ze świeżym Pokarmem, znajdują się u Akuszerek pod Nr 670, przy rogu ulic Karmelickiej i Leszno. Stróż miejscowy wskaże.

Dzisiaj rano ciepła stopni 4. Wczoraj w południe ciepła st. 4. Dzisiaj rano wysokość wody na Wiśle stóp 8 c. 11. (Przybywa).

Kurs Giełdy Warszawskiej. — D. 14 Marca r. b.: za obligi skarbowe 100 rs. oprócz kuponu 4%, żądają rs. 83 kop: 18, dają rs. 82 k. 85; za listy zast: 3go okresu oprócz kup: za 15 rs. żądają rs. 13 k. 96¹/₃, dają rs. 13 k. 93¹/₃; za akcje Głównego Tow. Rosyjskiego dróg żelaznych, żądają rs. 112 k 50, dają rs. 112; za akcje drogi żelaznej W.-Bydż., po rs. 100 i 500, żądają rs. 84, dają rs. 83 k. 50; za akcje Wspólki Żeglugi Parowej po rs. 100, żądają rs. 76. Wartość kuponu bieżącego od obligów skarbowych rs. 1 kop: 82¹/₂, od listów zastawnych kop: 13¹/₂.

Ceny Targowe Warszawskie. — Dnia 14 b. m. płacono: Za korzec pszenicy od rs. 4 k. 20 do rs. 4 kop: 27¹/₂; żyta od rs. 2 k. 17¹/₂ do rs. 2 kop: 25.